

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 4Obdo/58/2018
Identifikačné číslo spisu: 1208201565
Dátum vydania rozhodnutia: 31.07.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Gabriela Mederová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:1208201565.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu: Ing. Arch. Karol Rebro
akad. arch. - ARCHITEKTONICKÝ ATELIÉR, so sídlom Strakova 1, Bratislava,
IČO: 11 633 514, zastúpeného JUDr. Petrom Dobrovodským, advokátom so sídlom Česká 7, Bratislava
proti žalovanému: PROFINAL, a. s., so sídlom Ivánska cesta 4, Bratislava,
IČO: 35 789 352, zastúpenému Advokátskou kanceláriou JUDr. Alena Kurecová, s. r. o.,
so sídlom Fraňa Kráľa 31, Bratislava, o zaplatenie 17 380,34 eur s prísl., vedenom
na Okresnom súde Bratislava II pod sp. zn. 25Cb/184/2008, o dovolaní žalobcu proti rozsudku
Krajského súdu v Bratislave, č. k. 4Cob/247/2015-382 z 30. novembra 2017, takto

rozhodol:

- I. Dovolanie o d m i e t a.
- II. Žalovaný m á voči žalobcovi n á r o k na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Bratislava II (ďalej aj „súd prvej inštancie“ alebo „okresný súd“) v poradí svojim druhým rozsudkom, č. k. 25Cb/184/2008-230 z 12. marca 2015 uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 16 510,-eur spolu s 8,5% ročným úrokom z omeškania od 17. 07. 2007 do zaplatenia, ako aj trovy konania v sume 5 542,30 eur (I. výrok) a vo zvyšku žalobu zamietol (II. výrok).

2. O odvolaní žalobcu proti uvedenému rozhodnutiu súdu prvej inštancie rozhodol Krajský súd v Bratislave (ďalej aj „odvolací súd“ alebo „krajský súd“) rozsudkom, č. k. 4Cob/247/2015-382 z 30. novembra 2017 tak, že napadnutý rozsudok zmenil a žalobu zamietol. Zároveň žalovanému priznal právo na náhradu trov prvoinštančného i odvolacieho konania v plnom rozsahu. Odvolací súd vo veci nariadil pojednávanie v zmysle § 385 C. s. p., po zopakovaní dokazovania, oboznámení sa s obsahom spisového materiálu, dôvodmi odvolania a vyjadreniami žalovaného a žalobcu, dospel k záveru, že je potrebné odvolaniu vyhovieť. V rámci ustálenia skutkového stavu uviedol, že žalobca sa žalobou domáhal, aby súd zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy 17 380,34 eur titulom neuhradenej ceny za zhotovenie diela - výkresy realizačnej dokumentácie pre zákazku „Skladové haly v areáli PROFINAL“, fakturovanej faktúrou č. 03/2007. Medzi sporovými stranami bolo sporné, či na uvedený predmet diela bola uzavretá zmluva o dielo a či bolo dielo žalobcom vyhotovené a

žalovanému odovzdané. Žalovaný sa v konaní bránil tým, že k uzavretiu zmluvy o dielo nedošlo, žalobca mu dielo neodovzdal a realizačné projekty si objednal u iných dodávateľov tak, ako mu to umožňovalo ustanovenie čl. 8 bod 8.5 Zmluvy č. 002/2006 zo dňa 01. 02. 2006. Súd prvej inštancie po doplnenom dokazovaní v zmysle intencií odvolacieho súdu

pri rozhodovaní vychádzal z ustanovení § 536 ods. 1, 2, § 537 ods. 1, § 546 ods. 1, § 548

ods. 1, § 365 a § 369 ods. 1 Obchodného zákonníka platného v čase uzavretia zmluvy,

keď dospel k záveru, že bolo preukázané, že realizačná dokumentácia, v skladbe popísanej v liste žalobcu zo dňa 09. 07. 2017, bola predmetom novej zmluvy o dielo, uzavretej ústnou formou. Toto plnenie bolo nad rámec plnenia poskytnutého na základe písomne uzavretej Zmluvy č. 002/2006 zo dňa 01. 02. 2006. Súd prvej inštancie mal za to, že to vyplýva nielen z doplnených listinných dôkazov, ale najmä z výpovede svedka Ing. V., ktorý

so žalobcom pri vypracovaní dokumentácie spolupracoval. Odôvodnenie rozsudku súdu

prvej inštancie, v rámci ktorého dospel k záveru, že došlo k uzatvoreniu novej zmluvy o dielo ústnou formou, je podľa odvolacieho súdu len všeobecným konštatovaním súdu bez väzby

na konkrétne dôkazy, z ktorých mal takýto záver vyplynúť. Tento záver je dokonca v rozpore so

samotným odôvodnením rozsudku, kde súd prvej inštancie konštatuje, že svedkovia, konkrétne vtedajšia predsedníčka predstavenstva vypovedala, že ona žiadne projekty neobjednala a so žalobcom nikdy o

dodaní realizačných projektov nekomunikovala. Zároveň ani súčasný predseda predstavenstva so žalobcom o uzavretí zmluvy na dodávku realizačných projektov nerokoval a ďalší svedok zhodne

vypovedal, že ani on realizačné projekty neobjednal. Odvolaciemu súdu tak nie je zrejmé, na základe akých dôkazov konajúci súd zmenil svoj pôvodný názor a dospel k záveru, že došlo k uzavretiu zmluvy

o dielo ústnou formou, keďže zo žiadneho vykonaného dôkazu tento záver nevyplynul. Krajský súd

závery súdu prvej inštancie považuje za nesprávne, v rozpore s vykonaným dokazovaním a je toho

názoru, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým

zisteniam, keďže zoberal do úvahy skutočnosti, ktoré z dôkazov nevyplynuli. Zároveň poukázal na obranu

žalovaného spočívajúcu v tvrdení, že k uzavretiu zmluvy nedošlo ani ústnou formou a v tomto smere sa

stotožnil s jeho námietkami týkajúcimi sa skutočnosti,

že konajúci okresný súd ničím nezdôvodnil a ani neoprel o žiadne relevantné dôkazy svoj názor o

nedôvodnej a účelovej obrane žalovaného. Súd prvej inštancie neuviedol, ktoré dôkazy považoval zo

strany žalobcu za návrh na uzavretie zmluvy v súlade s ustanovením § 43a Občianskeho zákonníka

(ďalej len „OZ“) a ktoré za jeho prijatie - akceptáciu žalovaným

(§ 43c OZ). Odvolací súd po zopakovaní dokazovania dospel k záveru, že žalobca

ani v odvolacom konaní dostatočne nepreukázal svoje skutkové tvrdenia ohľadom uzavretia novej

zmluvy o dielo, predmetom ktorej mala byť realizačná dokumentácia pre zákazku „Skladové haly v areáli

PROFINAL“, nepodložil ich hodnovernými dôkazmi, pričom

ani v odvolacom konaní nenavrhol vykonať doplnenie dokazovania na preukázanie svojich tvrdení.

Krajský súd sa stotožnil s názorom konajúceho súdu, že vyhotovenie realizačnej dokumentácie nebolo

predmetom platne uzatvorenej Zmluvy o dielo č. 002/2006, uzavretej sporovými stranami dňa 01. 02.

2006. Medzi sporovými stranami nebolo sporné, že predmetom tejto zmluvy bolo vypracovanie

projektovej dokumentácie pre územné rozhodnutie a stavebné povolenie, ani skutočnosť, že žalobca

záväzky na základe tejto zmluvy splnil. Žalobca v konaní pred súdom prvej inštancie ani v odvolacom

konaní však uzavretie ďalšej zmluvy o dielo nepreukázal. Odvolací súd z vykonaného dokazovania

jednoznačne ustálil, že medzi sporovými stranami nedošlo k platnému uzavretiu zmluvy o dielo v súlade

s ustanovením § 34, § 35

ods. 1, 2 § 43a ods. 1, § 43c ods. 1, § 44 ods. 1 Občianskeho zákonníka, § 266, § 536

a nasl. Obchodného zákonníka a žalobca neunesol dôkazné bremeno ani v súvislosti s preukázaním

splnenia záväzku dielo vykonať a žalovanému odovzdať, preto musí znášať procesnú zodpovednosť za

nedokázanie tvrdených skutočností, t. j. neunesenie dôkazného bremena. Nakoľko súd prvej inštancie na

základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam, odvolací súd napadnuté

rozhodnutie zmenil a žalobu zamietol.

O trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 v spojení s § 396 ods. 1 C. s. p.

3. Proti rozsudku odvolacieho súdu podal žalobca 22. marca 2018 dovolanie, nakoľko je presvedčený,

že zo strany odvolacieho súdu došlo k nesprávnemu právnomu posúdeniu veci. V dovolaní

zosumarizoval priebeh sporu, uviedol, že uloženie povinnosti žalovanému predložiť v odvolacom konaní

dôkazy, ktoré neboli uplatnené v prvoinštančnom konaní, bolo vykonané v rozpore s ustanovením § 366 písm. d/ C. s. p. Zároveň namietal, že odvolací súd ignoroval dôkaz, ktorým je mailová komunikácia medzi zástupcami sporových strán prebiehajúca v čase od apríla do júla 2007, ktorá bola založená do spisu a ktorou žalovaný žalobcovi upresňoval potreby úprav realizačnej projektovej dokumentácie a žalobca mu tieto úpravy poskytoval.

Táto korešpondencia má jednoznačne preukazovať existenciu vzťahu sporových strán v postavení projektant - stavebník pri realizácii dotknutej stavby. Zároveň odvolací súd mal úplne ignorovať poukázanie na skutočnosť, že značná časť projektovej dokumentácie dodatočne predloženej žalovaným je identická s projektovou dokumentáciou vypracovanou žalobcom, t. j. že táto bola zrejme „stiahnutá“ z CD, ktoré bolo žalovanému odovzdané dňa 10. 07. 2007. Na základe uvedeného žiada, aby dovolací súd zmenil rozsudok krajského súdu tak, že potvrdí rozsudok súdu prvej inštancie a zaviazže žalovaného k náhrade trov dovolacieho konania.

4. K dovolaniu žalobcu sa vyjadril žalovaný, ktorý uviedol, že žalobca nevymedzil dovolací dôvod spôsobom uvedeným v ustanovení § 432 ods. 2 v spojení s § 421 C. s. p., preto navrhuje, aby dovolací súd dovolanie žalobcu ako neprípustné odmietol.

5. Najvyšší súd ako súd dovolací (podľa § 35 C. s. p.) po zistení, že dovolanie podala včas strana sporu, v neprospech ktorej bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 C. s. p), zastúpená advokátom (§ 429 ods. 1 C. s. p.), bez nariadenia pojednávania (§ 443 C. s. p.) dospel k záveru, že tento mimoriadny opravný prostriedok je potrebné odmietnuť.

6. Na stručné odôvodnenie (§ 451 ods. 3 C. s. p.) dovolací súd uvádza, že podľa ustanovenia § 428 C. s. p. musí dovolateľ v dovolaní popri všeobecných náležitostiach podania uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

7. V danom prípade bolo dovolanie podané po 1. júli 2016, kedy nadobudol účinnosť nový civilný procesný kódex - Civilný sporový poriadok. Podmienky, za ktorých možno podať dovolanie (a procesné účinky vyvolané podaním dovolania), bolo preto potrebné posudzovať podľa právnej úpravy účinnej od uvedeného dňa. Aj po zmene právnej úpravy dovolacieho konania, ktorú priniesol C. s. p. v porovnaní s predchádzajúcou právnou úpravou, je však potrebné dovolanie naďalej považovať za mimoriadny opravný prostriedok, ktorý má v systéme opravných prostriedkov civilného sporového konania osobitné postavenie.

8. Najvyšší súd vo viacerých rozhodnutiach vydaných za účinnosti Občianskeho súdneho poriadku, t. j. do 30. júna 2016, vyjadril záver aktuálny aj v súčasnosti, v zmysle ktorého právo na súdnu ochranu nie je absolútne a v záujme zaistenia právnej istoty a riadneho výkonu spravodlivosti podlieha určitým obmedzeniam. Toto právo, súčasťou ktorého je tiež právo domôcť sa na opravnom súde nápravy chýb a nedostatkov v konaní a rozhodovaní nižších súdov, sa v civilnom sporovom konaní zaručuje len vtedy, ak sú splnené všetky procesné podmienky, za splnenia ktorých môže súd konať a rozhodnúť o veci samej.

Platí to pre všetky štádiá konania, vrátane dovolacieho konania. Otázka posúdenia, či sú alebo nie sú splnené podmienky, za ktorých sa môže uskutočniť dovolacie konanie, patrí do výlučnej právomoci dovolacieho súdu (rozhodnutia najvyššieho súdu, sp. zn 1Cdo/6/2014, 3Cdo/209/2015, 3Cdo/308/2016, 5Cdo/255/2014).

9. Podľa ustanovenia § 419 C. s. p., proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

10. Podľa § 431 ods. 1, 2 C. s. p., dovolanie prípustné podľa § 420 C. s. p. možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení. Dovolací dôvod sa

vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada.

11. Podľa § 421 ods. 1 C. s. p., dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu, b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

12. Podľa § 432 ods. 1, 2 C. s. p., dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia.

13. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, ale nesprávne ho interpretoval, alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery (viď uznesenie najvyššieho súdu, sp. zn. 1Cdo/222/2009 z 26. februára 2010).

14. Vychádzajúc z citovaných zákonných ustanovení je zrejmé, že na to, aby sa mohol dovolací súd zaoberať dovolaním, musia byť splnené predpoklady prípustnosti dovolania vyplývajúce z ustanovenia § 421 C. s. p. a tiež podmienky dovolacieho konania, t. j. okrem iného, aby dovolanie bolo odôvodnené dovolacími dôvodmi, aby išlo o prípustné dovolacie dôvody a aby tieto dôvody boli vymedzené spôsobom uvedeným v § 431 až § 435 C. s. p.

15. Dovolací súd si plne uvedomuje, že by bolo v rozpore s princípmi spravodlivého procesu, pokiaľ by sa pri posudzovaní náležitostí dovolania uplatňoval prílišný formalizmus alebo nadmerný tlak na dopĺňanie takých náležitostí dovolania, ktoré nemajú oporu v zákone, alebo idú nad rámec zákona. V rozpore s týmito princípmi ale nie je prístup majúci na zreteli, že ustanovenia C. s. p. vyžadujú istú mieru nielen obsahového, ale aj formálneho vyjadrenia dôvodov, z ktorých procesná strana vyvodzuje prípustnosť svojho dovolania. Najvyšší súd zastáva názor, podľa ktorého ak nemá dovolanie vykazovať nedostatky, ktoré v konečnom dôsledku vedú k jeho odmietnutiu, je (procesnou) povinnosťou strany vysvetliť v dovolaní, z čoho vyvodzuje prípustnosť dovolania a označiť v dovolaní náležitým spôsobom dovolací dôvod (porovnaj uznesenie, sp. zn. 1VCdo/2/2017 z 19. apríla 2017). V prípade dovolania, v ktorom absentuje uvedené vymedzenie, súd nevyvíja procesnú iniciatívu smerujúcu k doplneniu dovolania; jediný prípad, v ktorom súd výnimočne vedie dovolateľa k tomu, aby svoje dovolanie niečím doplnil alebo nedostatok niečoho v dovolacom konaní odstránil, vyplýva totiž z ustanovenia § 436 ods. 1 C. s. p. (v tejto súvislosti viď aj uznesenie najvyššieho súdu, sp. zn. 3Cdo/74/2017 z 31. mája 2017).

16. Vychádzajúc z obsahu dovolania dovolateľ odvodzoval prípustnosť podaného dovolania od ustanovenia § 421 ods. 1 C. s. p. namietajúc nesprávne právne posúdenie veci. Pre dovolanie prípustné podľa § 421 C. s. p. platí, že ho možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia. Pokiaľ dovolateľ nevymedzí ním tvrdený dovolací dôvod uvedeným spôsobom, je to dôvodom pre odmietnutie dovolania podľa ustanovenia § 447 písm. f/ C. s. p. V zmysle ustanovenia § 447 písm. f/ C. s. p. dovolací súd odmietne dovolanie, ak nie je odôvodnené prípustnými dovolacími dôvodmi alebo ak dovolacie dôvody nie sú vymedzené spôsobom uvedeným v § 431 až § 435.

17. Zároveň platí, že dovolací súd je v prípade dovolaní podaných za účinnosti C. s. p. povinný pracovať s takým dovolaním, aké podala strana a nie je možné vyzývať dovolateľa na odstránenie väd dovolania. Tento prístup súvisí s dôsledným zachovávaním dispozičného princípu a

princípu právnej istoty, ako aj procesnej zodpovednosti strán za ochranu svojich práv. Odstraňovanie nedostatkov rozhodnutia a konania jemu predchádzajúceho prostredníctvom (mimoriadnych) opravných prostriedkov je výlučne v dispozícii strán sporu. Zákon predpokladá, že advokát/vysokoškolsky vzdelaná osoba v odbore právo je subjektom, ktorého odborné znalosti a schopnosti majú kvalifikovaným dovolaním prispieť k rýchlemu, hospodárnemu a plynulému priebehu dovolacieho konania. Uvedené vyplýva aj z čl. 11 ods. 3 Základných princípov, na ktorých je C. s. p. postavený a podľa ktorého, kto sa verejne hlási k určitej profesijnej odbornosti, považuje sa za schopného konať s náležitou znalosťou veci spojenou s touto odbornosťou. To znamená, že úkony realizované takouto osobou majú obsahovať všetky zákonom ustanovené náležitosti úkonov.

18. V preskúmvanej veci podľa názoru dovolacieho súdu dovolateľ nevymedzil uplatnený dovolací dôvod (nesprávne právne posúdenie veci odvolacím súdom) spôsobom uvedeným v ustanovení § 432 ods. 2 C. s. p. v spojení s § 421 C. s. p.

19. Dovolací súd považuje za potrebné zdôrazniť skutočnosť, že argumentácia a formulácie obsiahnuté v predmetnom dovolaní nedávajú - ani pri posudzovaní dovolania podľa jeho obsahu (článok 11 C. s. p.) - možnosť posúdiť, aká právna otázka by mala byť rozhodovacou praxou dovolacieho súdu riešená ustáleno, prípadne by dovolacím súdom nebola riešená, resp. bola by ním riešená rozdielne. Žalobca totiž netvrdí, že odvolací súd sa svojim riešením určitej právnej otázky odklonil od zaužívej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu alebo že táto otázka ešte nebola dovolacím súdom vyriešená, alebo je riešená odlišne.

Zároveň nie je vôbec zrejmé ani to, v čom dovolateľ vidí samotné nesprávne právne posúdenie, nakoľko z obsahu dovolania je zrejmé, že jediné čo namieta, je nesprávne zistenie skutkového stavu veci. Dovolací súd je však viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil odvolací súd (§ 442 C. s. p.), a preto len samotná nespokojnosť dovolateľa s ustálením skutkového stavu odvolacím súdom nemôže predstavovať relevantný dovolací dôvod a už vôbec ju nemožno stotožňovať s namietaným nesprávnym právnym posúdením veci. Z uvedeného je preto zrejmé, že dovolateľ nevymedzil uplatnený dovolací dôvod v zmysle § 432 ods. 2 C. s. p. v spojení s ustanovením § 421 ods. 1 C. s. p.

20. Dovolací súd navyše dodáva, že ani prípadná samotná polemika s rozhodnutím odvolacieho súdu alebo prosté spochybňovanie správnosti rozhodnutia odvolacieho súdu, či kritika jeho prístupu zvoleného pri právnom posudzovaní veci významovo nezodpovedajú kritériám uvedeným v § 421 ods. 1 C. s. p., resp. § 432 ods. 2 C. s. p. (pozri napr. uznesenie najvyššieho súdu, sp. zn. 3Cdo/74/2017 z 31. mája 2017).

21. V predmetnej veci dovolací súd konštatuje, že dovolací dôvod nie je vymedzený spôsobom uvedeným v ustanovení § 432 ods. 2 C. s. p. Najvyšší súd vzhľadom na vyššie uvedené (bod 19) dovolanie žalobcu odmietol podľa ustanovenia § 447 písm. f/ C. s. p.

22. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania najvyšší súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 druhá veta C. s. p.).

23. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.